

РЕШЕНИЕ

№ 294

гр. София, 18.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в закрито заседание на 18.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

като разгледа дело номер **11970** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294-298 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. Г., чрез пълномощник адв. Л., против действия на органа по изпълнението, обективирани в заповед № РВР20-РД56-134/18.09.2020г. на кмета на Столична община район „В.“, с която е наредено изпълнението на влязъл в сила индивидуален административен акт – заповед № РД-09-44/08.03.2011г. на кмета на СО район „В.“, да се извърши на 24.11.2020г., като конкретните фактически действия по възстановяване на владението да започнат в 10:00 часа.

С доводи, че органът по изпълнението не е изпратил покана за доброволно изпълнение, както и че е изтекла давността за привеждане в изпълнение на изпълнителното основание жалбоподателят претендира отмяна на заповедта.

Ответникът взема становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, като прецени доводите на жалбоподателя и събраните по делото доказателства, намира следното:

Със заповед № РД-09-44/08.03.2011г. на кмета на СО район „В.“, издадена на основание чл. 65 от ЗОС и чл. 34 от НРУУРОЖТСО, е наредено да се из земе общински апартамент на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, актуван с АОС № 78/1997г. на СО район „В.“, от семейството /домакинството/ на С. Г., която го държи /владее/ без основание.

Заповед № РД-09-44/08.03.2011г. на кмета на СО район „В.“ е оспорена от С. Г. пред Административен съд София-град. С решение № 1303 от 12.03.2012г. по адм. дело № 2127/2011г. на АССГ, оставено в сила с решение № 6995 от 22.05.2013г. на ВАС,

съдът е отхвърлил жалбата срещу заповедта.

Изготвена е покана за доброволно предаване на жилище – частна общинска собственост изх. рег. № РВР20-ГР94-1405/18.09.2020г., с която жалбоподателката е приканена да освободи доброволно жилището в 30-дневен срок от получаване на поканата.

Със заповед № РВР20-РД56-134/18.09.2020г. на кмета на Столична община район „В.“ е наредено изпълнението на влязъл в сила индивидуален административен акт – заповед № РД-09-44/08.03.2011г. на кмета на СО район „В.“, да се извърши на 24.11.2020г., като конкретните фактически действия по възстановяване на владението да започнат в 10:00 часа.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна – длъжник по изпълнението, а предвид липсата на доказателства, че органът е спазил процедурата по чл. 18а, ал. 9 от АПК за съобщаването на акта, следва да се приеме за депозирана в срок.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 294 от АПК на обжалване подлежат постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението. Несъмнено насрочването на принудително изпълнение, обективизирано в оспорената заповед, представлява действие на органа по изпълнението.

Съгласно чл. 271, ал. 1, т. 1 от АПК орган по изпълнението срещу граждани и организации е административният орган, който е издал или е трябвало да издаде административния акт, освен ако в изпълнителното основание или в закон е посочен друг орган. В конкретния случай възлагането на принудително изпълнение на Заповед № РД-09-44/08.03.2011г. на кмета на СО район „В.“, е извършено именно от органа, който е издал заповедта /при условията на заместване/.

В случая изпълнението е започнало въз основа на годно изпълнително основание по смисъла на чл. 268, т. 1 от АПК – влязъл в сила индивидуален административен акт, Заповед № РД-09-44/08.03.2011г. на кмета на СО район „В.“.

Независимо от горното, органът по изпълнението е допуснал съществено процесуално нарушение, тъй като в нарушение на чл. 277, ал. 1 от АПК не е отправил до длъжника покана за доброволно изпълнение в 14-дневен срок от получаването ѝ. Действително по преписката е налице покана за доброволно предаване на жилище – частна общинска собственост изх. рег. № РВР20-ГР94-1405/18.09.2020г., изготвена от органа по изпълнението, която съдържа реквизитите по чл. 277, ал. 2 от АПК. По делото обаче не се твърди, а и не са ангажирани доказателства, че поканата е получена от длъжника. Впрочем няма никакви данни, че органът по изпълнението въобще е предприел действия по връчване на поканата.

Пропускът да се връчи покана за доброволно изпълнение представлява съществено нарушение на изпълнително производство, тъй като едва при липса на изпълнение от длъжника в предоставения му с поканата срок, може да се пристъпи към принудително изпълнение. В случая ответникът директно е насрочил дата и час на принудително изпълнение на влязлата в сила заповед № РД-09-44/08.03.2011г., без да предостави възможност на адресата ѝ за доброволно изпълнение на разпоредените с нея действия, с което съществено е нарушил правото му на защита. Изложеното обосновава извод за незаконосъобразност на действията на органа по изпълнението,

обективирани в заповед № РВР20-РД56-134/18.09.2020г. на кмета на Столична община район „В.“, които следва да бъдат отменени.

По доводите за изтекла погасителна давност съдът намира следното:

В разпоредбата на чл. 282, ал. 1 от АПК са предвидени различните основания за прекратяване на изпълнителното производство. В случая жалбоподателката претендира прекратяване на основание чл. 282, ал. 1, т. 9 от АПК – по възражение на длъжника, ако от деня, в който задължението е станало изискуемо, до получаването на поканата по чл. 277 е изтекла давността по чл. 285. Компетентен да се произнесе по въпроса за наличието или липсата на основание за прекратяване на изпълнителното производство по чл. 282 от АПК е единствено органът по изпълнението. Органът по изпълнението се произнася с постановление /по арг. от чл. 282, ал. 3 от АПК/, с което прекратява изпълнителното производство, респ. отказва да го прекрати. Постановлението му може да се оспори пред съда по реда на чл. 294 от АПК. С оглед на изложеното, жалбата, в частта ѝ, съдържаща възражение за изтекла давност по чл. 285 от АПК, следва да се изпрати на органа по изпълнението за произнасяне.

Воден от горното и на основание чл. 298 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. Г., чрез пълномощник адв. Л., действия на органа по изпълнението, обективирани в заповед № РВР20-РД56-134/18.09.2020г. на кмета на Столична община район „В.“, за принудително изпълнение на заповед № РД-09-44/08.03.2011г. на кмета на СО район „В.“.

ИЗПРАЩА жалба вх. № РВР20-ГР94-1895/03.12.2020г., подадена от С. Г., чрез пълномощник адв. Л., в частта ѝ, съдържаща възражение за изтекла давност по чл. 285 от АПК, на кмета на Столична община район „В.“ за произнасяне с постановление по чл. 282, ал. 1, т. 9 от АПК.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл. 298, ал. 4 от АПК.

СЪДИЯ: